

ΕΠΙΘΕΤΑ

1. Επίθετα Β' Κλίσης

α) Τρικατάληκτα με 3 γένη (σε -ος, -η, -ον και -ος, -α, -ον)

Ενικός αριθμός

ον.	σοφὸς	σοφή	σοφόν	δίκαιος	δικαία	δίκαιον
γεν.	σοφοῦ	σοφῆς	σοφοῦ	δικαίου	δικαίας	δικαίου
δοτ.	σοφῶ	σοφῇ	σοφῶ	δικαίῳ	δικαίᾳ	δικαίῳ
αιτ.	σοφόν	σοφὴν	σοφόν	δίκαιον	δικαίαν	δίκαιον
κλ.	σοφὲ	σοφῇ	σοφόν	δίκαιε	δικαία	δίκαιον

Πληθυντικός αριθμός

ον.	σοφοὶ	σοφαὶ	σοφὰ	δίκαιοι	δίκαιαι	δίκαια
γεν.	σοφῶν	σοφῶν	σοφῶν	δικαίων	δικαίων	δικαίων
δοτ.	σοφοῖς	σοφαῖς	σοφοῖς	δικαίοις	δικαίαις	δικαίοις
αιτ.	σοφόνες	σοφὰς	σοφὰ	δικαίους	δικαίας	δίκαια
κλ.	σοφοὶ	σοφαὶ	σοφὰ	δίκαιοι	δίκαιαι	δίκαια

Παρατηρήσεις

Το θηλυκό των τρικατάληκτων επιθέτων σε -ος:

1) λήγει σε **-η**, αν πριν από την κατάληξη -ος του αρσενικού υπάρχει σύμφωνα εκτός από το ρ: ἀγαθός, ἀγαθή — καλός, καλή

λήγει σε **-α**, αν πριν από την κατάλ. -ος του αρσενικού υπάρχει φωνήεν ή ρ: ἅγιος, ἁγία — γενναῖος, γενναία — δίκαιος, δικαία

2) στην ονομαστική, γεν. και κλητ. του πληθυντικού τονίζεται όπου και το αρσενικό στις αντίστοιχες πτώσεις : ἡ ἁγία — αἱ ἁγίαι, τῶν ἁγίων, ᾧ ἁγίαι (ὅπως οἱ ἅγιοι, τῶν ἁγίων, ᾧ ἅγιοι)· ἡ δικαία — αἱ δίκαιαι, τῶν δικαίων, ᾧ δίκαιαι (ὅπως οἱ δίκαιοι, τῶν δικαίων, ᾧ δίκαιοι)

ΕΠΙΘΕΤΑ

1. Επίθετα Β' Κλίσης

β) Δικατάληκτα με τρία γένη (σε -ος, -ος -ον)

Ενικός Αριθμός

ον.	ὁ ἡ	ἄφθονος	τὸ	ἄφθονον
γεν.	τοῦ τῆς	ἄφθόνου	τοῦ	ἄφθόνου
δοτ.	τῷ τῇ	ἄφθόνῳ	τῷ	ἄφθόνῳ
αιτ.	τὸν τήν	ἄφθονον	τὸ	ἄφθονον
κλ.	(ῶ)	ἄφθονε	(ῶ)	ἄφθονον

Πληθυντικός αριθμός

ον.	οἱ αἱ	ἄφθονοι	τὰ	ἄφθονα
γεν.	τῶν	ἄφθόνων	τῶν	ἄφθόνων
δοτ.	τοῖς ταῖς	ἄφθόνοις	τοῖς	ἄφθόνοις
αιτ.	τοὺς τὰς	ἄφθονους	τὰ	ἄφθονα
κλ.	(ῶ)	ἄφθονοι	(ῶ)	ἄφθονα

Από τα δευτερόκλιτα επίθετα, δικατάληκτα είναι:

α) τα περισσότερα από τα σύνθετα σε -ος: ὁ, ἡ ἄγονος, τὸ ἄγονον — ὁ, ἡ ἀθάνατος, τὸ ἀθάνατον — ὁ, ἡ ἔνδοξος, τὸ ἔνδοξον κ.ά.

β) μερικά απλά επίθετα : αἶθριος, αἰφνίδιος, βάναντος, βάρβαρος, βέβηλος, γαμήλιος, δόκιμος, ἥμερος, ἥρεμος, ἥσυχος κ.α.

γ) μερικά επίθετα σε -ος, που χρησιμοποιούνται (στο αρσεν. και το θηλ.) και ως ουσιαστικά: ὁ, ἡ βοηθός, τὸ βοηθόν(= αυτός που βοηθάει) — ὁ, ἡ τιμωρός, τὸ τιμωρόν(= αυτός που τιμωρεί) κ.α.

ΕΠΙΘΕΤΑ Γ ΚΛΙΣΗΣ

α) Τρικατάληκτα με τρία γένη (σε -ύς, -εια, -ύ)

Ενικός αριθμός

ον.	βαθύν-ς	βαθειᾶ	βαθὺ
γεν.	βαθέ-ος	βαθείας	βαθέ-ος
δοτ.	βαθειῖ	βαθεία	βαθειῖ
αιτ.	βαθύν-ν	βαθειᾶν	βαθὺ
κλ.	βαθὺ	βαθειᾶ	βαθὺ

Πληθυντικός αριθμός

ον.	βαθειῖς	βαθειᾶι	βαθέ-α
γεν.	βαθέ-ων	βαθειῶν	βαθέ-ων
δοτ.	βαθέ-σι	βαθείαις	βαθέ-σι
αιτ.	βαθειῖς	βαθείας	βαθέ-α
κλ.	βαθειῖς	βαθειᾶι	βαθέ-α

Παρατηρήσεις

Τα τριτόκλιτα επίθετα σε -ύς,-εια, -ύ:

- στο αρσενικό και στο ουδέτερο είναι γενικώς οξύτονα: βαθύς, βαρύς, βραδύς, γλυκύς, δασύς, εὐθύς, εὐρύς, ἡδύς, θρασύς, ὀξύς, παχύς, ταχύς, τραχύς κ.ά.

- βαρύτονα είναι μόνο το θήλυς, θήλεια, θῆλυ και το ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ (γεν. του ἡμίσεος, τῆς ἡμισείας, τοῦ ἡμίσεος κτλ.)

ΕΠΙΘΕΤΑ Γ ΚΛΙΣΗΣ

β) Δικατάληκτα με τρία γένη (σε -ης, -ης -ες)

Ενικός αριθμός					Πληθυντικός αριθμός			
ον.	ὁ ἡ	ἀληθής	τὸ	ἀληθές	οἱ αἱ	ἀληθεῖς	τὰ	ἀληθῆ
γεν.	τοῦ τῆς	ἀληθοῦς	τοῦ	ἀληθοῦς	τῶν	ἀληθῶν	τῶν	ἀληθῶν
δοτ.	τῷ τῇ	ἀληθεῖ	τῷ	ἀληθεῖ	τοῖς ταῖς	ἀληθέσι	τοῖς	ἀληθέσι
αιτ.	τὸν τὴν	ἀληθῆ	τὸ	ἀληθές	τούς τὰς	ἀληθεῖς	τὰ	ἀληθῆ
κλ.	(ῶ)	ἀληθεῖς	(ῶ)	ἀληθεῖς	(ῶ)	ἀληθεῖς	(ῶ)	ἀληθῆ

Ενικός αριθμός					Πληθυντικός αριθμός			
ον.	ὁ ἡ	συνήθης	τὸ	σύνηθες	οἱ αἱ	συνήθεις	τὰ	συνήθη
γεν.	τοῦ τῆς	συνήθους	τοῦ	συνήθους	τῶν	συνήθων	τῶν	συνήθων
δοτ.	τῷ τῇ	συνήθει	τῷ	συνήθει	τοῖς ταῖς	συνήθεσι	τοῖς	συνήθεσι
αιτ.	τὸν τὴν	συνήθη	τὸ	σύνηθες	τούς τὰς	συνήθεις	τὰ	συνήθη
κλ.	(ῶ)	σύνηθες	(ῶ)	σύνηθες	(ῶ)	συνήθεις	(ῶ)	συνήθη

Παρατηρήσεις

Τα βαρύτονα (αυτά δηλαδή που τονίζονται στην παραλήγουσα) δικατάληκτα επίθετα της γ' κλίσης σε -ης, -ης -ες:

- στην κλητική ενικού του αρσενικού και του θηλυκού και στην ονομαστική, αιτιατική και κλητική του ουδετέρου ανεβάζουν τον τόνο στην προπαραλήγουσα : ὁ, ἡ συνήθης, ῶ σύνηθες – τὸ σύνηθες· ὁ, ἡ αὐθάδης, ῶ αὐθαδές – τὸ αὐθαδές

ΕΠΙΘΕΤΑ Γ ΚΛΙΣΗΣ

γ) Δικατάληκτα με τρία γένη (σε -ων, -ων -ον)

Ενικός αριθμός

ον.	ὁ	ἡ	εὐδαίμων	τὸ	εὐδαίμων
γεν.	τοῦ	τῆς	εὐδαίμων-ος	τοῦ	εὐδαίμων-ος
δοτ.	τῷ	τῇ	εὐδαίμων-ι	τῷ	εὐδαίμων-ι
αιτ.	τὸν	τὴν	εὐδαίμων-α	τὸ	εὐδαίμων
κλ.	(ὦ)		εὐδαίμων	(ὦ)	εὐδαίμων

Πληθυντικός αριθμός

ον.	οἱ	αἱ	εὐδαίμων-ες	τὰ	εὐδαίμων-α
γεν.	τῶν		εὐδαίμων-ων	τῶν	εὐδαίμων-ων
δοτ.	τοῖς	ταῖς	εὐδαίμο-σι	τοῖς	εὐδαίμο-σι
αιτ.	τούς	τάς	εὐδαίμων-ας	τὰ	εὐδαίμων-α
κλ.	(ὦ)		εὐδαίμων-ες	(ὦ)	εὐδαίμων-α

Ενικός αριθμός

ον.	ὁ	ἡ	σῶφρων	τὸ	σῶφρων
γεν.	τοῦ	τῆς	σῶφρον-ος	τοῦ	σῶφρον-ος
δοτ.	τῷ	τῇ	σῶφρον-ι	τῷ	σῶφρον-ι
αιτ.	τὸν	τὴν	σῶφρον-α	τὸ	σῶφρων
κλ.	(ὦ)		σῶφρων	(ὦ)	σῶφρων

Πληθυντικός αριθμός

ον.	οἱ	αἱ	σῶφρον-ες	τὰ	σῶφρον-α
γεν.	τῶν		σῶφρον-ων	τῶν	σῶφρον-ων
δοτ.	τοῖς	ταῖς	σῶφρο-σι	τοῖς	σῶφρο-σι
αιτ.	τούς	τάς	σῶφρον-ας	τὰ	σῶφρον-α
κλ.	(ὦ)		σῶφρον-ες	(ὦ)	σῶφρον-α

Παρατηρήσεις

Τα σύνθετα επίθετα σε -ων (γεν. -ονος) κανονικά στην κλητ. ενικού του αρσεν. και θηλ. και στην ονομ., αιτιατ. και κλητ. ενικού του ουδετέρου ανεβάζουν τον τόνο, όχι όμως πιο πάνω από την τελευταία συλλαβή του α' συνθετικού: ὁ εὐδαίμων, ὦ εὐδαίμων – τὸ εὐδαίμων, ὁ μεγαλοπράγμων, ὦ μεγαλόπραγμον – τὸ μεγαλόπραγμον (αλλά: ὁ μεγαλόφρων, ὦ μεγαλόφρων – τὸ μεγαλόφρων)